

PARKINSON

» Helgi tosaði ikki nógv um sjúkuna. Hann segði lítið, var ein afturlatin persónur, men hann rópti um hjálp. Men eingin lurtaði, har var eingin hjálp til hansara

Sorgin hevur lagt seg yvir heimið, har 64 ára gamli Helgi Højgaard livdi síni mongu, síðstu ár. Eftir situr mamman, 88 ára gamla Kathrina Højgaard, sum síðstu árin tók sær av soninum

Helgi segði lítið, men hann græt. Segði seg ikki orka meira, leggur mamman afturat.

Hóast 88 ára gomul, so fekk Kathrina Højgaard uppgávuna at pleyga sín sjúka son.

– Í seinastuni mátti eg skera honum bitarnar sundur og geva honum eta. Hann fekk einki gjørt sjálvur, sigur mamman, meðan gráturin aftur treingir uppá.

Mótloysi hevur merkt síðstu tíðina hjá familjuni Højgaard. Mótloyvi í stríðnum móti tí vælferðarsamfelag, sum eftir teirra tykki ikki dugdi at lætta um hjá

hart raktu familjuni. Sum ikki kláraði at geva Helga ta hjálp, ið hann eftir teirra tykki átti at fingið.

– Fyrstu árin við sjúkuni var Helgi fyri alternativari viðgerð, hann var ímóti heilivági og gjørdi ikki altíð eftir boðum frá læknum. Hann trúði, at hann nokk skuldi vinna á sjúkuni. Tað kom onkursvegna aftur um brekku, tí sum avvarandi merktu vit í samskiftinum við heilsuverkið nú í summar ein undirtóna av, at hann jú ikki tók sín heilivág eftir forskriftunum, greiða systurnar frá.

Í fleiri mánaðir hevði

» Í seinastuni mátti eg skera honum bitarnar sundur og geva honum eta

Helgi tikið heilivág fjórða hvønn tíma, alt samdøgrið.

– Men tað var, sum um heilivágurin hjálpti minni og minni. Hann fekk sterkari heilivág, men støðan batnaði ikki, greiða systurnar frá.

Helgi Højgaard fekk sterkara heilivágin eftir at hava verið sendur akutt á bráðdepilin á Landssjúkra-

húsinum hálvan juli. Í desperatióin trívadu systurnar eftir hjálp.

– Vit ringdu til hvønn Per & Pól fyri at fáa onkran at hjálpa Helga. Men eingin lækni segði seg kunna broyta heilivágin. Øll, sum vit vóru í samband við, vístu bara til viðtaluna, ið Helgi hevði hjá neurologi 14. august.

Í summar tóku Helgi og systurnar málið í egnar hendur. Í felag avgjördu tey, at Helgi skuldi taka sín heilivág triðja hvønn tíma.

Samstundis gjørdust systurnar alt meira desperatar.

– Sum eina seinastu roynd ringdu vit til kommunulæknan fyri at biðja um ein innleggingarseðil til Helga.

Vit fingi eina tíð tveir dagar seinni, og har sótu vit so. Vit grótu. Vit fortaldu søguna um Helga, og vit fortaldu læknanum, hvat Helgi hevði sagt við okkum. At vit bara kundu skjóta seg og leggja seg í eina kistu.

Boðini frá kommunulæknanum vóru sum vátur vøttur hjá systrunum, ið høvdu havt eina inniliga vón um at fáa Helga innlagdan á Landssjúkrahúsið, soleiðis at tey har kundu síggja, hvussu nógva pínu hann hevði tvørtur um eitt samdøgur ella tvey.

– Læknin segði, at á Landssjúkrahúsinum fóru tey bara at senda Helga heimaftur. Vit høvdu sett okkum fyri, at nú skuldi tað vera, nú skuldi Helgi fáa hjálp. Men vit fóru heimaftur við ongum, greiða systurnar í felag frá.

...framhald á næstu síðu

Mynd: Álvur Haraldsen